

Arrest

nr. 59 775 van 15 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 21 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op onbekende datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, komt op 2 oktober 2005 België binnen en dient op 3 oktober 2005 een asielaanvraag in.

Op 25 november 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 6 maart 2006 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 5 september 2006 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 3 juni 2008 dient verzoeker een aanvulling in.

Op 19 september 2006 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 13 624 van 3 juli 2008 worden aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Het cassatieberoep tegen dit arrest wordt bij beschikking van de Raad van State nr. 3255 van 25 augustus 2008 niet toelaatbaar verklaard.

Op 11 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Op 5 augustus 2008 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker genomen.

Op 23 juni 2009 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 30 september 2009 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf, dit maal op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 16 oktober 2009 dient verzoeker hierop een aanvulling in.

Op 2 oktober 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van 22 januari 2010 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 8 april 2010 deelt de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker mee dat hij, onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B, instructies zal versturen naar het gemeentebestuur van verzoekers verblijfplaats tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dat één jaar geldig is.

Op 4 augustus 2010 wordt de arbeidsvergunning aan verzoekers werkgever geweigerd en wordt de aanvraag voor de arbeidskaart B voor verzoeker afgewezen door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, Dienst Migratie.

Op 17 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.09.2008 werd ingediend en geactualiseerd werd op 19.10.2009 door:

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathélet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene hieraan voldoen. Echter, om geregulariseerd te worden op deze basis dient betrokkene een arbeidskaart B, afgeleverd door de bevoegde gewestelijke overheid, voor te leggen. In

een door ons verzonden schrijven aan betrokkene dd. 08.04.2010 staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afgeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B. Uit een schrijven van het Vlaams Gewest dd.04.08.2010 blijkt dat de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd.

Het feit dat betrokkene sinds 03.10.2005 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, een ruime vriendenkring zou hebben, werkbereid zou zijn, Nederlandse les, een cursus maatschappelijke oriëntatie en loopbaanoriëntatie heeft gevolgd, een inburgeringscontract, getuigenverklaringen en een overeenkomst training en opleiding van de VDAB voorlegt en bij de VDAB een beroepsopleiding zou hebben gevolgd, loonbrieven, een attest 'inschrijving als werkzoekende', een attest van tewerkstelling uit het verleden en een recent arbeidscontract voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene beweert dat hij vreest voor zijn lijfsbehoud indien hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene vreest voor lijfsbehoud volstaat niet om als grond tot regularisatie aanvaard te worden. Bovendien voegt betrokkene geen enkel nieuw element toe aan de elementen die hij reeds tijdens zijn asielprocedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen - bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene diende op 03.10.2005 een eerste keer een asielaanvraag in. Op 07.07.2008 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Betrokkene diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad van State alwaar het beroep werd afgesloten op 03.09.2008. Betrokkene diende een tweede keer een asielaanvraag in op 23.06.2009. Op 26.01.2010 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

(...)."

Op 28 december 2010 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) genomen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste en enige middel:

- Schending van de wet, m.n. schending van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing wordt enkel gemotiveerd door de overweging:

"Betrokkene beroept zich op criterium 2.8. B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene hieraan voldoen. Echter, om geregulariseerd te worden op deze basis dient betrokkene een arbeidskaart B, afgeleverd door de bevoegde gewestelijke overheid, voor te leggen. In een door ons verzonden schrijven aan betrokkene dd. 8.4.2010 staat uitdrukkelijk vermeld dat de Dienst Vreemdelingenzaken instructies zal afleveren tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B. Uit een schrijven van het Vlaamse Gewest dd. 4 augustus 2010 blijkt dat de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd."

De instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de Vreemdelingenwet, vernietigd door de Raad van State op 11 december 2009, maar met engagement van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria van deze instructie te blijven toepassen, sluit niet uit dat een kandidaat voor regularisatie van zijn verblijf bij weigering van de werkgever om - na verloop van een lange tijd na ondertekening van het arbeidscontract totdat er een regularisatiebeslissing werd genomen - voor de kandidaat in kwestie een arbeidskaart B aan te vragen, deze kandidaat binnen hetzelfde beroep een andere werkgever vindt die wel degelijk bereid is om de bedoelde arbeidskaart B voor hem aan te vragen.

De bestreden beslissing verklaart de regularisatieaanvraag van verzoeker ontvankelijk doch ongegrond, enkel op basis van het schrijven van het Vlaams Gewest dd. 4 augustus 2010, waaruit blijkt dat de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd, d.w.z. de eerste aanvraag door de bvba Z.

De instructie van 19 juli 2009 sluit echter niet uit, zoals vermeld, dat verzoeker vóór de datum van de bestreden beslissing, m.n. 17 december 2010, nog een andere aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B zou hebben ingediend, wat in casu ook het geval was, m.n. op 24 augustus 2010, en daaropvolgend op 22 november 2010.

Het feit dat de aanvraag van een arbeidskaart B op 22 november 2010 na de termijn van drie maanden na datum van verzending van het aangetekend schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken, op 8 april 2010, werd ingediend, en om die reden door de Vlaamse Minister bevoegd voor de werkgelegenheid werd afgewezen, is hier niet ter zake dienend, gezien wezoecker precies tegen deze beslissing een beroep bij de bevoegde minister heeft ingediend op 24 december 2010, op basis van overmacht, beroep dat nog steeds hangende is.

Door het verzoek om machtiging tot verblijf van verzoeker ontvankelijk doch ongegrond te verklaren op basis van het schrijven van het Vlaams Gewest dd. 4 augustus 2010, waardoor de aanvraag voor het bekomen van een arbeidskaart B geweigerd werd, zonder onderzoek of er geen andere aanvraag of aanvragen van een arbeidskaart B waren ingediend en hangende waren, heeft de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel overtreden."

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat, zoals blijkt uit de stukken van het dossier, de gemachtigde geen kennis had van enige aanvraag tot het verkrijgen van een arbeidskaart B die zou zijn ingediend op 24 augustus 2010 of 22 november 2010. Verzoeker is in gebreke gebleven deze aanvragen tot het verkrijgen van een arbeidskaart mee te delen aan de gemachtigde van de staatssecretaris en zich hierop te beroepen. Aan de gemachtigde kan niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken die hem niet ter kennis zijn gebracht. De verwerende partij verwijst in dit verband naar rechtspraak van de Raad van State.

De verwerende partij meent dat de gemachtigde geheel terecht heeft beslist om verzoekers aanvraag ongegrond te verklaren. De gemachtigde heeft oorspronkelijk op 8 april 2010 beslist dat verzoeker onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart in het bezit mocht worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig voor één jaar. De gemachtigde heeft vervolgens dienen vast te stellen dat de bevoegde gewestelijke overheid op 4 augustus 2010 de aanvraag tot het verkrijgen van een arbeidskaart B geweigerd heeft. Gezien het voorgaande heeft de gemachtigde dan ook terecht een ongegrondheidsbeslissing genomen. De gemachtigde diende geen onderzoek te doen of verzoeker inmiddels al dan niet nog andere aanvragen tot het verkrijgen van een arbeidskaart zou hebben ingediend. Verzoeker had hiervan trouwens geen melding gemaakt aan de gemachtigde. De verwerende partij merkt nog op dat de nieuwe aanvragen kennelijk betrekking hadden op een arbeidsovereenkomst bij een andere werkgever dan het arbeidscontract dat werd voorgelegd en op basis waarvan de beslissing van 8 april 2010 werd genomen. Verzoekers beschouwingen falen in rechte. De verwerende partij wijst er tenslotte op dat de gevolgde werkwijze geheel in overeenstemming is met de vernietigde instructie van 19 juli 2009. De bestreden beslissing kan niet in strijd worden geacht met het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker voert aan dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is omdat geen rekening werd gehouden met de twee nieuwe aanvragen betreffende verzoeker voor het verkrijgen van een arbeidskaart B. Eén van deze nieuwe aanvragen werd reeds geweigerd en verzoeker heeft daartegen een beroep ingesteld dat nog hangende is.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat enkel stukken terug te vinden zijn inzake de arbeidsovereenkomst die geleid heeft tot de beslissing van de gemachtigde van 10 april 2010 en tot de weigering van arbeidsvergunning en arbeidskaart B op 4 augustus 2010. Tevens blijkt uit het dossier dat er in 2009, vooraleer verzoeker zijn aanvraag om machtiging tot verblijf had ingediend, een procedure was inzake weigering van een arbeidskaart C, maar deze procedure heeft geen invloed op verzoekers regularisatieaanvraag en hij beroept er zich evenmin op.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker de Dienst Vreemdelingenzaken niet op de hoogte heeft gebracht van zijn nieuwe aanvragen tot het verkrijgen van een arbeidskaart B. Nochtans wist hij reeds sinds 4 augustus 2010 dat zijn arbeidskaart B geweigerd was en werd de bestreden beslissing pas genomen op 17 december 2010, verzoeker had dus ruim de tijd om deze bijkomende informatie mee te delen aan het bestuur maar heeft dit niet gedaan. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c) en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). De zorgvuldigheidsplicht houdt niet in dat het bestuur uit eigen beweging moet gaan onderzoeken of verzoeker andere procedures lopende had inzake een arbeidskaart B.

De arbeidsovereenkomsten die verzoeker voor het eerst voorlegt als bijlage bij het verzoekschrift maar niet heeft voorgelegd aan het bestuur, doen geen afbreuk aan het voorgaande. De Raad merkt op dat, in zoverre verzoeker met deze uiteenzetting tracht een nieuwe beoordeling van zijn aanvraag te verkrijgen, wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, met andere woorden wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker ervan op de hoogte werd gebracht dat hij zou worden ingeschreven in het vreemdelingenregister onder voorbehoud van het voorleggen van een arbeidskaart B. De toekenning van deze arbeidskaart werd echter geweigerd door de bevoegde gewestelijke overheid. Het getuigt bijgevolg van een correcte feitenvinding dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de arbeidskaart werd geweigerd aan verzoeker en dat hij daarom niet wordt gemachtigd tot verblijf.

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET